

under Overvejelse i Ministeriet, og man har tænkt sig at gaa den Vej, som min højtærede Forgænger omtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, og som jeg nu med Glæde hører, at det højtærede Finansudvalg har sluttet sig til, nemlig at foreslaa, at Staten, i Stedet for som nu at give 5 pCt. i Tilskud til Alderdomsforsørgelsesfonden, giver $7\frac{1}{2}$ pCt., men at det da bliver tvungent for Landpostbudene at blive Medlemmer af Alderdomsforsørgelsesfonden. Paa denne Maade vil man kunne yde Landpostbudene en Pension, der vil svare til den Pension, som de vilde kunne faa efter de i øvrigt gældende Regler.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, hvorvidt det var Tanken at lade ogsaa den Del af Bidragene i Alderdomsfonden, som Landpostbudene selv have givet, overgaa til Staten. Jeg er foreløbig af den Mening, at dette ikke vil være rigtigt. Jeg mener, at man bør lade Landpostbudene faa den Del, som de saaledes direkte selv have ydet, og det vilde jo neppe heller kunne lade sig gøre, at de disponerede over disse Midler paa en Generalforsamling i deres Alderdomsforsørgelsesfond. Denne Sag bliver altsaa vedvarende overvejet og undersøgt, saaledes at der paa næste Aars Finanslovforslag vil kunne fremkomme et Forslag om af Statskassens Midler at yde et Tilskud, der vel antagelig bliver ca. 165,000 Kr., til Alderdomsfonden. Samtidig vil der saa fremkomme Forslag om en Lovændring. Der staar jo nemlig i den nugældende Postlønningsslov, at Staten yder 5 pCt. Men der vil altsaa blive indbragt et Lovforslag om at ændre dette til $7\frac{1}{2}$ pCt. Det er naturligvis med nogen Betænkelse, at man fra Administrationens Side gaar til et saadant Skridt saa faa Aar efter, at man har vedtaget en Postlønningsslov, men jeg betragter det som en vis stiltiende Forudsætning mellem Ministeriet og Lovgivningsmagten den Gang, at hele denne Sag vedblivende skulde være under Overvejelse, og at man ønskede en bedre og mere tilfredsstillende Løsning deraf, end der blev truffet for et Par Aar siden ved Postlønningssloven.

Videre staar her omtalt et Samraad, der har været afholdt angaaende Postbygningerne i Gentofte og Silkeborg. Den ærede Ordfører udtalte, at naar man havde forbeholdt sig sin Stilling hertil, var det, fordi man ønskede nogen Nedsættelse i de Beløb, der vare kalkulerede at skulle medgaa ved disse Postbygningers Opførelse. Hvad Gentofte Postbygning angaar, tror

jeg nu ikke, at det vil blive noget stort Beløb, man vil kunne spare. Men en Undersøgelse er dog i Gang, og jeg haaber at kunne naa til Ende med denne Undersøgelse inden Finanslovens 3die Behandling. For Silkeborgs Vedkommende har man fra Ministeriets Side forlangt ny Overslag, idet man er enig med det højtærede Finansudvalg i, at det vil være heldigt at faa en betydelig mindre Postmesterbolig, end der oprindelig var paatænkt. Jeg deler i det hele i denne Sag de Betragtninger, der fremkom fra den ærede Ordfører. Jeg tror, det tidligere har været saaledes, at man har faaet for dyre Lejligheder for Embedsmændene i de Bygninger, Staten har bygget, og det er selvfølgelig meget uheldigt, naar man fra en Ansøgers Side hører Udtalelser som denne, at han ser sig i Stand til og mener særlig at burde fremhæve, at han ser sig i Stand til at montere den Lejlighed, der hører til vedkommende Embede.

Videre har der været Samraad om Postanvisningers direkte Udbetaling fra Indleveringskontorer. Det er nu rigtigt — som den ærede Ordfører fremhævede —, at det er i høj Grad ønskeligt at faa en Løsning paa dette Spørgsmaal. Men hidtil har man jo fra Administrationens Side ikke ment at kunne paapege en Løsning, der kunde tilfredsstillende de Kontrolkrav, man naturlig maatte opstille. Nu er der imidlertid Forhandlinger i Gang mellem Generalpostdirektoratet og Finansministeriets Revisionsdepartement for at søge at finde en Ordning, hvorefter man vil kunne faa udbetalt Postanvisninger direkte fra Indleveringskontoret. Der er al ønskelig Udsigt til, at denne Sag kan gaa i Orden. Forholdet er nu i øvrigt dette, at dette i stedse stigende Grad søges omgaaet, og det vil sikkert være i høj Grad heldigt for Forretningslivet, om man kan finde en Løsning.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte et Samraad angaaende Lønningsforholdene for Landpostbudene i de i København indlemmede Distrikter. Forholdet er dette, at hvorvidt man i Yderkanten af en Bykommune bør lade de saakaldte røde Postbude besørge Tjenesten, maa afgøres og afgøres ogsaa i alle Tilfælde ikke blot her i København, men i Omegnen af alle Byer efter rent postale Hensyn, og det vil altid være en Skønsag, om Bebyggelsen har faaet en saa bylignende Karakter, og Forholdene i det hele ere saa ensartede, at det er naturligt